

Toruń, 16 listopada 2022 r

Sygn. akt II K 1380/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.11.2022 r. w T.

sprawy

R. N. (1)

córki W. i S. z d. J.

urodz. (...) w T.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 26 lipca 2022 roku w T. w trakcie przewożenia do(...)T. Ś. znieważyla funkcjonariuszy Policji D. K. (1) i P. D. używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych,

- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

II. w dniu 26 lipca 2022 roku w T. przy ul.(...), w trakcie wychodzenia z radiowozu znieważyla funkcjonariuszy Policji D. K. (1) i P. D. wielokrotnie używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych a ponadto naruszyła ich nietykalność cielesną w ten sposób, że zadrapała D. K. (1) w prawe przedramię i opluła P. D.,

- tj. o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

o r z e k a :

I. przyjmując, iż czyny oskarżonej R. N. (1) wyczerpały znamiona występków określonych w art. 226 § 1 kk i art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynów nie są znaczne a okoliczności ich popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonej na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej obowiązek spełnienia nawiazki w wysokości po 200 (dwieście) złotych na rzecz pokrzywdzonych D. K. (1) i P. D.,

III. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1380/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. N. (1)	I. w dniu 26 lipca 2022 roku w T. w trakcie przewożenia do (...) T. Ś. znieważyla funkcjonariuszy Policji D. K. (1) i P. D. używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem	

		<p>przez nich obowiązków służbowych,</p> <p>- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk</p> <p>II. w dniu 26 lipca 2022 roku w T. przy ul. (...), w trakcie wychodzenia z radiowozu znieważyla funkcjonariuszy Policji D. K. (1) i P. D. wielokrotnie używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych a ponadto naruszyła ich nietykalność cielesną w ten sposób, że zadrapała D. K. (1) w prawe przedramię i opluła P. D.,</p> <p>- tj. o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 26 lipca 2022 roku w T. w trakcie przewożenia do (...) T. Ś. R. N. (1) znieważyla funkcjonariuszy Policji P. D. i D. K. (1) używając słów powszechnie uznanych za obraźliwe i obelżywe.</p> <p>W dniu 26 lipca 2022 roku w T. w trakcie wychodzenia z radiowozu R. N. (1) wielokrotnie znieważyla oraz naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji D. K. (1) drapiąc go w rękę oraz opluła P. D., w trakcie i w związku</p>	wyjaśnienia R. N.	20-21, 38v.	

z podejmowanymi przez nich obowiązkami służbowymi.			
zeznanie P. D.	9-10		
zeznanie D. K.	5-6		
protokół zatrzymania	2		
protokół doprowadzenia w celu wytrzeźwienia	4		
R. N. (1) nie była wcześniej karana sędownie	karta karna	22	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. N.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej,	

		które są jasne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w przedmiotowej sprawie. Oskarżona wskazała, iż z uwagi na stan upojenia myślała, że została napadnięta, nie myślała, że tak może zachować się w stosunku do policjantów i przez to czuje do siebie wstętność.
zeznania P. D., D. K.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków P. D. i D. K. (1) albowiem są one jasne, spójne, zgodne i wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie w sposób możliwie dokładny przedstawili zachowanie oskarżonej i stosunek do umundurowanych funkcjonariuszy Policji. Świadkowie nie mieli żadnego racjonalnego powodu aby bezpodstawnie pomawiać oskarżoną. Sąd uwzględnił zeznania pokrzywdzonych, z których wynikało wprost, że zachowanie oskarżonej miało związek z czynnościami służbowymi. Jak wynika z wersji pokrzywdzonych nie było żadnej bezpośredniej przyczyny ze strony funkcjonariuszy, która mogłaby w jakikolwiek sposób usprawiedliwiać zachowanie oskarżonej. Funkcjonariusze w żaden sposób nie sprowokowali oskarżonej do określonego zachowania a podjęcie przez nich interwencji	

	także nie może być traktowane jako przejaw braku profesjonalizmu lub zachowanie naganne.		
protokół zatrzymania	dokumenty urzędowe		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Zachowanie sprawcy, realizujące znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 222 § 1 kk, zostało określone jako „naruszenie nietykalności cielesnej”. Sposób w jaki oskarżona zaatakowała funkcjonariuszy Policji zadrapanie w rękę oraz oplucie wskazywały na umyślność jej działania. Tym samym oskarżona wypełniła swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 222 § 1 kk.</p> <p>Przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej polega na bezprawnej ingerencji w jego cześć bądź osoby do pomocy mu przybranej w ten sposób, że zostaje naruszona godność osobista któregokolwiek z nich. Na gruncie ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości, że oskarżona</p>			

wyzywając policjantów obraźliwymi słowami wypełniła znamiona przestępstwa z art. 226 § 1 kk.

Sąd ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość czynów zarzuconych oskarżonej, które wyczerpały znamiona występku z art. 222 § 1 kk i art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk nie są znaczne, a okoliczności ich popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonej na okres 1 (jednego) roku tytułem próby.

Orzeczenie o warunkowym umorzeniu jest orzeczeniem o charakterze materialnym rozstrzygającym o przedmiocie procesu, którym jest kwestia odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucony mu czyn. Sąd zdecydował o zastosowaniu w niniejszym postępowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania, gdyż przestępstwo i sprawca nie przedstawiali większej społecznej szkodliwości. R. N. (1) nie była dotychczas karana sędownie, a nadto prezentowana przez nią na rozprawie postawa oraz dotychczasowy sposób życia pozwala przypuszczać, iż niniejsze

postępowanie karne będzie dla niej na tyle dotkliwym ostrzeżeniem na przyszłość, iż nie popełni ona żadnego nowego przestępstwa.

Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności. Treść art. 66 kk wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą,

która nie przekracza 5 lat. Podstawą orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania jest przekonanie Sądu o istnieniu winy sprawcy. Każdy wyrok warunkowo umarzającym postępowanie karne zawiera stwierdzenie winy, ponieważ każdy taki wyrok opiera się na ustaleniu, że stopień winy sprawcy danego przestępstwa nie jest znaczny.

Sąd zdecydował się na zastosowanie instytucji pośredniej pomiędzy skazaniem a bezwarunkowym umorzeniem postępowania karnego z uwagi na nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynów. Kodeks karny wskazuje okoliczności, które należy brać pod uwagę przy dokonywaniu oceny tego stopnia i są to rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.).

Czyny będące przedmiotem niniejszego postępowania stanowią jednorazowy przypadek,

w którym stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na pewne cechy oskarżonej oraz okoliczności ich popełnienia, Sąd uznał, że nie jest konieczne wymierzenie wobec niej kary, a jedynie zastosowanie reakcji karnej w postaci warunkowego umorzenia postępowania. Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżoną, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami. Oskarżona ma świadomość, że niewypełnienie przez nią zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania. Jednocześnie, w ocenie Sądu, ustalony dla oskarżonej okres próby na poziomie jednego roku będzie wystarczający dla uzmysłowienia naganności jej zachowania.

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. N. (1)	II	I, II	Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżoną do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych kwot po 200 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zasądzenie wskazanej kwoty ma charakter symboliczny, jednak jest to w ocenie Sądu kwota odpowiednia, biorąc pod uwagę zarówno rozmiar szkody w ujęciu niematerialnym, której doznali pokrzywdzeni oraz okoliczności sprawy i możliwości finansowe oskarżonej.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżoną od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania biorąc pod uwagę sytuację materialną i majątkową oskarżonej oraz względy słuszności.		
7. Podpis			